بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ   نَحۡمَدُہٗ وَنُصَلِّیۡ عَلٰی رَسُوۡلِہِ الۡکَرِیۡمِ   وَعَلٰی عَبۡدِہِ الۡمَسِیۡحِ الۡمَوۡعُوۡدِ
لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُوۡلُ اللّٰہِ
دفتر مجلس انصار اللہ بھارت
Office Of The Majlis Ansarullah Bharat
Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA
Mob.9682536974, E-Mail :ansarullah@qadian.in   محلہ احمدیہ قادیان ۱۴۳۵۱۶ ضلع: گورداسپور (پنجاب)

बदर युद्धाबद्दल पवित्र पैगंबर मुहम्मद (स.) यांचे व्यक्मित्व आणि ऐतिहासिक व श्रद्धावर्धक प्रसंगवर्णन

सारांश प्रवचन हजरत मिर्जा मसरुर अहमद मसीहाचे पंचम खलीफा दि. २९-९-२०२३ स्थान मशिद मुबारक

أَشۡهَدُ أَنۡ لَّا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحۡدَهٗ لَا شَرِيۡكَ لَهٗ وَأَشۡهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبۡدُهٗ وَرَسُوۡلُهٗ أَمَّا بَعۡدُ فَأَعُوۡذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيۡطٰنِ الرَّجِيۡمِ۔
بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ۔ اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ۔ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ۔ مٰلِكِ يَوۡمِ الدِّيۡنِ۔ اِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَاِيَّاكَ
نَسۡتَعِيۡنُ۔ اِهۡدِنَا الصِّرَاطَ الۡمُسۡتَقِيۡمَ۔ صِرَاطَ الَّذِيۡنَ اَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ ۙ غَيۡرِ الۡمَغۡضُوۡبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا الضَّآلِّيۡنَ۔

तशहहुद, तआवुज आणि सुरह फातिहा नंतर हुजूर अनवर म्हणालेः बदरच्या युद्धानंतरच्या घटनांचा उल्लेख केला जात होता. या घटनांवरून जिथे आपल्याला पवित्र पैगंबरांचे चरित्र आणि जीवनाविषयी माहिती मिळते, तिथे इतिहास वाचला तर काही ऐतिहासिक तथ्येही आपल्या लक्षात येतात आणि काही चुकीच्या परंपराही निदर्शनास येतात, ज्यामुळे परकीय लोकांसमोर इस्लामचा चेहरा दूषित केला आणि इस्लामचे विरोधक त्याचा फायदा घेत इस्लामची बदनामी करतात आणि जे कट्टर मुस्लिम आहेत त्यांना आपले ध्येय पूर्ण करण्याचे उद्दिष्ट मिळते.

आज मी ज्या घटना कथन करणार आहे त्यातली पहिली घटना उमयर बिन वहिबची आहे, जो युद्धानंतर स्वतःच्या आणि श्रद्धाहीनांच्या अपयशाचा बदला घेण्यासाठी आणि प्रेषित मुहम्मद (स.) यांना मारण्यासाठी मक्केहून मदिना पण नियतीने दुसरेच ठरवून ठेवले होते आणि मग तो तिथे येऊन मुसलमान झाला.

त्याच्या वर्णनात असे लिहिले आहे की, वहिब बिन उमयर हे बदरच्या कैद्यांमध्ये होते. त्याचे वडील उमैर कुरैशच्या नेत्यांपैकी एक होते. ते कुरैशांच्या मृत्यूबद्दल बोलत होते. उमैर म्हणाला की जर मी एखाद्या पुरुषावर कर्ज दिले नसते आणि मला माझ्यानंतर माझ्या पत्नी आणि मुलांची काळजी नसते तर मी मुहम्मद (स.) यांना मारले असते कारण माझ्या तेथे येण्याचे एक कारण हे देखील आहे की माझा मुलगा त्यांच्या हातात कैद आहे. हे ऐकून सफवानने दोन्ही बाबी स्वत:वर घेतल्या आणि तुम्ही मुहम्मद (स.) यांना मारून टाका, असे सांगितले. उमेरने सफवानला सांगितले की, तू आणि माझ्यातील ही बाब गुप्त ठेव. सफवानने वचन दिले. उमेरने आपली तलवार धारदार केली आणि ती विषाने विझवली आणि त्यानंतर तो मक्का सोडून मदीनाला पोहोचला. जेव्हा तो मदीनाला पोहोचला आणि त्याचा उंट पैगंबर मशिदीजवळ बसला तेव्हा हजरत उमरने त्याला पाहिला आणि म्हणाले, ‘‘हा ईश्वराचा शत्रू काही वाईट हेतूने आला असावा.‘‘ हजरत उमर (रा.)

पैगंबर (स.) च्या सेवेत आले आणि म्हणाले, ‘‘हे देवाचे दूत! उमेर बिन वहिब तलवार घेऊन आला आहे. ते म्हणाले: त्याला माझ्याकडे आणा. हजरत उमर यांनी त्याला तुमच्याकडे आणले.

जाहिलियाच्या रित्यानुसार उमयरने त्याचे स्वागत केले. पवित्र पैगंबर (स.) म्हणाले: ओ उमीर! तुमच्या अज्ञानाच्या अभिवादनापेक्षा परमेश्वराने आम्हांला उत्तम सलाम शिकवला आहे. उमेरने आपला मुद्दा स्पष्ट केला आणि सांगितले की मी तुमच्या लोकांच्या तुरुंगात असलेल्या माझ्या मुलाच्या संबंधात आलो आहे. पवित्र प्रेषित (स.) म्हणाले, ‘‘मग या तलवारीचा उद्देश काय आहे?‘‘ मात्र मी माझ्या कैद्याबाबत बोलण्यासाठी आलो आहे, असे उमीर पुन्हा म्हणाला. यावर, पवित्र प्रेषित (अल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) म्हणाले, नाही! उलट तू आणि सफवान बिन उमय्या एके दिवशी हातीमच्या शेजारी बसून बद्रच्या मारल्या गेलेल्या लोकांबद्दल बोलत होते. असे म्हणत पवित्र प्रेषित (अल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) यांनी त्या दोघांमध्ये झालेले सर्व संभाषण कथन केले. हे सर्व ऐकून उमीर आश्चर्यचकित झाला आणि त्याने लगेच इस्लामचा स्वीकार केला. जेव्हा आम्ही दोघांनी याबद्दल बोललो तेव्हा तिसरा कोणी नसल्याचं उमेर म्हणाला. तर हे अल्लाहशिवाय तुम्हाला कोणीही सांगितले नाही. उमयरने नंतर पवित्र प्रेषितांकडून मक्केत परत येण्याची आणि मक्कातील लोकांना इस्लामचे आमंत्रण देण्याची परवानगी मागितली, जी पवित्र प्रेषितांनी दिली.

दुसरीकडे, सफवानने मक्केतील सर्वांना सांगितले की, लवकरच मी तुम्हाला अशी चांगली बातमी सांगेन की तुम्ही बदरचा धक्का विसराल. तो प्रत्येक येणाऱ्याला उमेरच्या कामगिरीबद्दल विचारायचा. अखेर एके दिवशी त्याला उमेरने इस्लाम स्वीकारल्याची बातमी मिळाली. उमेर मक्केत पोहोचल्यावर तो थेट त्याच्या घरी गेला आणि त्याने आपल्या कुटुंबाला इस्लामचे आमंत्रण दिले. मग सफवानकडे गेला आणि त्याला इस्लामची सत्यता सांगितली. सफवानने उमेरच्या बोलण्याला प्रतिसाद दिला नाही आणि त्याच्याकडे वळला देखील नाही.

बदरनंतर काही लोक मुसलमान झाले, पण ते दांभिक होते. त्यांच्यामध्ये अब्दुल्ला बिन अबी बिन सलुल होता. पवित्र प्रेषितांच्या आगमनापूर्वी तो औस आणि खजराज या जमातींचा संयुक्त सरदार बनणार होता. परंतु पवित्र प्रेषित (स.) च्या आगमनानंतर हे शक्य झाले नाही, म्हणून त्यांनी इस्लामच्या विरोधात गुप्त कट रचण्यास सुरुवात केली.

बदरहून परत आल्यावर पैगंबर (स) यांना माहिती मिळाली की बनू सलीम आणि बनू गत्फानचे लोक मदीनावर हल्ला करण्याच्या तयारीत आहेत. ही माहिती मिळताच पैगंबर (स.) यांनी बनू सलीम आणि गत्फानच्या दिशेने पुढे जाण्याचा निर्णय घेतला आणि ते तीनशे साथीदारांसह निघाले. हे ऐकून स्थानिक लोक घाबरले आणि पर्वताच्या शिखरावर गेले. पवित्र प्रेषित (स.) आणि त्यांचे साथीदार तेथे काही दिवस राहिले आणि त्यादरम्यान कोणीही पवित्र प्रेषित (स.) यांना सामोरे जाण्याचे धाडस केले नाही. हे लोक युद्धाच्या उद्देशाने आलेले असल्याने त्या काळातील घटनेनुसार त्यांची मालमत्ता जप्त करण्याची परवानगी होती. तर, एका परंपरेनुसार, पवित्र प्रेषित (स.) यांना या युद्धात पाचशे उंट मिळाले होते. या मोहिमेच्या संदर्भात, पवित्र प्रेषित (स.) पंधरा दिवस मदिनाच्या बाहेर राहिले.

हिजरा नंतर, पवित्र प्रेषित (स.) यांनी अल्लाहच्या आदेशाने शव्वाल २ हिजरी मध्ये पहिली मुस्लिम ईद-उल-फित्र साजरी केली. या दोन्ही दिवसांत कोणी उपवास करू नये अशी ताकीद केली गेली होती. दोन्ही ईदच्या दिवशी, पैगंबर (स.) मदिनाच्या पूर्वेला असलेल्या ईद गाहला जायचे.

हजरत साहिबजादा मिर्झा बशीर अहमद साहिब (र.ज) म्हणतात:
इस्लामच्या ईदला त्यांच्यामध्ये एक विलक्षण वैभव आहे आणि ते इस्लामच्या वास्तविकतेवर मोठा प्रकाश टाकतात आणि इस्लामला मुस्लिमांच्या प्रत्येक कृतीला ईश्वराच्या स्मरणाने कसे जोडायचे आहे याचे कौतुक करण्याची संधी देते.

बदरच्या लढाईनंतर आणि उहुदच्या युद्धापूर्वी दोन संशयास्पद घटनांचाही उल्लेख केला आहे, ज्याचा जरी सरसकट आढावा घेतला तरी ती एक बनावट कथा असल्याचे स्पष्ट होते.

पहिली घटना अस्मा बिंत मारवान या ज्यू महिलेच्या हत्येची आहे, म्हणजेच तिची हत्या झाल्याचे सांगण्यात येत आहे. त्याच्या वर्णनात असे लिहिले आहे की हजरत उमैर बिन आदि हे एक अंध साथीदार होते. रमजान २ च्या शेवटच्या दिवसांमध्ये पवित्र प्रेषित (स.) यांनी उमयर बिन आदिला अस्मा बिंत मारवान या ज्यू स्त्रीकडे पाठवले आणि असे म्हटले जाते की तिला पाठवले गेले कारण ती इस्लामला शिवीगाळ करत होती आणि लोकांना त्याच्या विरोधात भडकावत होती. ती कविता म्हणायची. रात्रीच्या अंधारात हजरत उमीर त्यांच्या घरात घुसले. महिलेच्या आजूबाजूला तिची मुले झोपली होती आणि ती तिच्या एका मुलाला दूध पाजत होती. उमेरने त्याच्या छातीवर तलवार ठेऊन त्याचा खून केला. मग उमीर परत आला आणि त्याने पवित्र प्रेषित (स.) च्या मागे फजरची नमाज अदा केली आणि पैगंबर (स.) यांना सांगितले की त्यांनी अस्मा बिंत मारवानला मारले आहे.

एका परंपरेनुसार, जेव्हा उमेर बिन उदीने अस्मा बिंत मारवानला ठार मारले, तेव्हा पवित्र प्रेषित (स.) साथीदारांना म्हणाले, ''जर तुम्हाला अशा व्यक्तीकडे पहायचे असेल ज्याने अल्लाह आणि त्याच्या प्रेषिताला मदत केली आहे, तर उमेर बिन अदी कडे पहा.'' इस्तियाबमध्ये उमयर बिन आदिच्या परिस्थितीत लिहिले आहे की त्याने आपल्या बहिणीलाही मारले कारण ती पवित्र प्रेषितांना शिव्या देत असे.

हुजूर अनवर म्हणाले की ही घटना इतिहास आणि चरित्राच्या काही पुस्तकांमध्ये आढळते, परंतु सहाहा-ए-सीता आणि हदीसच्या कोणत्याही प्रामाणिक पुस्तकात याचा उल्लेख नाही. वस्तुस्थिती अशी आहे की नंतरच्या काळातील काही लोकांनी अशा काल्पनिक आणि बनवलेल्या घटनांचा केवळ त्यांच्या पुस्तकांमध्ये समावेश केला नाही तर त्यांना प्रेषितनिंदेच्या शिक्षेचा भाग म्हणून सादर केले आहे.

आजचे मौलवी अशा घटनांचा वापर करून असा युक्तिवाद करतात की जो कोणी ईशनिंदा करेल त्याला मारले पाहिजे. जरी इस्लाममध्ये ईशनिंदेसाठी कोणतीही शिक्षा नाही, किंवा या प्रकारच्या घटनेची कोणतीही वास्तविकता नाही. या विषयावर असेही म्हटले गेले आहे की, त्यातील एक कथाकार मुहम्मद बिन उमर वकिदी आहे, जो खोटा आहे. शहाणपणाच्या दृष्टिकोनातून या परंपरेवर अनेक प्रश्न उपस्थित होतात, उदाहरणार्थ, आंधळी असूनही साथीदार या महिलेच्या घरी एकटे कसे पोहोचले? रात्रीच्या अंधारात स्त्री कशी शोधायची? टोचून ओळखले तरी कोणी उठणार नाही. अंधळा असूनसुद्धा ती महिला बाळाला दूध पाजत असल्याचा अंदाजही त्यांनी घातला. तसेच, पीडितेने समोर मृत्यू पाहूनही स्वत:चा बचाव करण्याचा किंवा अंध व्यक्तीचा प्रतिकार करण्याचा प्रयत्न केला नाही. महिलेचे डोळे असूनही तिने कोणताही आवाज किंवा प्रतिकार केला नाही. या महिलेचा पती तिथे झोपला असल्याने त्याला काहीच कळले नाही. आणि सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे, आंधळ्यांना साधारणपणे आवाजाने ओळखले जाते, आंधळ्या साथीदाराला ती महिला

अस्मा बिंत मारवान असल्याचे कसे कळले, कोणताही आवाज न करता. दुसऱ्या परंपरेत असेही म्हटले आहे की जेव्हा ती स्त्री खजूर घेण्यासाठी आत गेली. आणि खजूर उचलण्यासाठी वाकली. ते (आंधळे) म्हणतात की मी डावीकडे आणि उजवीकडे पाहिले. मी त्याच्या डोक्यावर वार करून त्याचा खून केला.

पवित्र प्रेषितांनी सांगितले की या व्यतिरिक्त, बहुतेक परंपरेत स्त्रीचे नाव, मारेकऱ्याचे नाव, खुनाची वेळ आणि घटनेच्या पद्धतीमध्ये फरक आहे, ज्यावरून हे सिद्ध होते की ही घटना काल्पनिक आणि बनावट आहे.

हुजूर अनवर म्हणाले की, अतिरेकी मुल्लांनी अशा रचलेल्या घटनांना महत्त्व देऊन इस्लामच्या सुंदर शिकवणुकीची बदनामी केली आहे आणि हे मुल्ला अशाच खोट्या कथा रचून अहमदींविरुद्ध अतिरेकी व्यक्त करत आहेत आणि लोकांना भडकवत आहेत.

हुजूर अनवर म्हणाले की, दुसरी घटनाही याच्याशी मिळतीजुळती आहे आणि इन्शाल्लाह मी ती पुढील प्रवचनात प्रस्तूत करेन.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهٗ وَنَسْتَعِيْنُهٗ وَنَسْتَغْفِرُهٗ وَنُؤْمِنُ بِهٖ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ
اَعْمَالِنَا مَنْ يَّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ وَمَنْ يُّضْلِلْهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ وَنَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ،
عِبَادَ اللّٰهِ رَحِمَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيْتَآءِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ اُذْكُرُوا اللّٰهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوْهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ۔